

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. rugsėjo 27 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Intelektinė nuosavybė – Reglamentas (EB) Nr. 6/2002 – 20 straipsnio 1 dalies c punktas, 79 straipsnio 1 dalis ir 82, 83, 88 ir 89 straipsniai – Ieškinys dėl teisių pažeidimo – Bendrijos dizaino suteikiamų teisių apribojimas – Sąvoka „citavimas“ – Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 – 6 straipsnio 1 punktas – Jurisdikcija ne teismo valstybėje narėje nuolat gyvenančio bendraatsakovo atžvilgiu – Bendrijos dizainų teismų teritorinės jurisdikcijos apimtis – Reglamentas (EB) Nr. 864/2007 – 8 straipsnio 2 dalis – Teisė, taikytina prašymams priimti nurodymus, susijusius su sankcijomis ir kitomis priemonėmis“

Sujungtose bylose C-24/16 ir C-25/16

dėl 2016 m. sausio 7 d. *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo apeliacinis apygardos teismas, Vokietija) nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2016 m. sausio 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Nintendo Co. Ltd

prieš

BigBen Interactive GmbH,

BigBen Interactive SA

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, einantis antrosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai A. Prechal, C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius R. Schiano, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. gruodžio 7 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Nintendo Co. Ltd*, atstovaujamos advokatų A. von Mühlendahl ir H. Hartwig,
- *BigBen Interactive GmbH* ir *BigBen Interactive SA*, atstovaujamų advokatų W. Götz, C. Onken ir C. Kurtz,
- Europos Komisijos, atstovaujamos T. Scharf ir M. Wilderspin,

* Proceso kalba: vokiečių.

susipažinęs su 2017 m. kovo 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142) 20 straipsnio 1 dalies c punkto, 79 straipsnio 1 dalies ir 82, 83, 88 ir 89 straipsnių, 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42, ir klaidų ištaisymas OL L 290, 2014 10 4, p. 11) 6 straipsnio 1 punkto ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (OL L 199, 2007, p. 40, ir klaidų ištaisymas OL L 106, 2015 4 24, p. 80, toliau – reglamentas „Roma II“) 8 straipsnio 2 dalies ir 15 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šie prašymai pateikti nagrinėjant *Nintendo Co. Ltd* (toliau – *Nintendo*), Japonijoje įsteigtos bendrovės, ginčą su *BigBen Interactive GmbH* (toliau – Vokietijos *BigBen*), Vokietijoje įsteigta bendrove, ir *BigBen Interactive SA* (toliau – Prancūzijos *BigBen*), Prancūzijoje įsteigta Vokietijos *BigBen* patronuojančiąja bendrove, dėl ieškinių dėl teisių pažeidimo, pareiktų atsakovėms pagrindinėse bylose tariamai pažeidus Bendrijos dizaino suteikiamas *Nintendo* teises.

Sajungos teisė

Reglamentas Nr. 44/2001

- 3 Kiek tai susiję su valstybių narių tarpusavio santykiais, Reglamentu Nr. 44/2001 buvo pakeista 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselyje pasirašyta Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32, toliau – Briuselio konvencija). Pats reglamentas buvo panaikintas 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1), kuris taikytinas nuo 2015 m. sausio 10 d. Pagal pastarojo reglamento 66 straipsnio, susijusio su pereinamojo laikotarpio nuostatomis, 1 dalį jis „taikomas tik pradėtam teismo procesui, autentiškiems dokumentams, kurie oficialiai sudaromi arba įregistruojami, ir teisminėms taikos sutartims, kurios patvirtinamos arba sudaromos 2015 m. sausio 10 d. arba vėliau“.
- 4 Reglamento Nr. 44/2001 11 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta:

„Jurisdikcijos taisyklės turi būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai priklauso nuo atsakovo gyvenamosios vietos, ir šiuo pagrindu jurisdikcija turi būti visada prieinama, išskyrus keletą aiškiai nustatytų situacijų, kuri[ose] bylinėjimosi objektas arba šalių autonomija pateisinama kaip kitokia susijusi aplinkybė. <...>“
- 5 Šio reglamento 6 straipsnio 1 punkte nustatyta:

„[Valstybėje narėje gyvenančiam asmeniui] byla taip pat gali būti iškelta:

 - 1) kai minėtas asmuo yra vienas iš atsakovų, teismuose pagal bet kurio iš jų nuolatinę gyvenamąją vietą, jeigu reikalavimai yra taip glaudžiai susiję, kad yra tikslinga juos nagrinėti ir spręsti visus iš karto, siekiant išvengti atskirų teismo procesų metu priimtų sprendimų nesuderinamumo.“

6 Minėto reglamento 68 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Kadangi šis reglamentas pakeičia valstybių narių sudarytą Briuselio konvenciją, bet kuri nuoroda į šią konvenciją laikoma nuoroda į šį reglamentą.“

Reglamentas Nr. 6/2002

7 Reglamento Nr. 6/2002 6, 7, 22 ir 29–31 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(6) Dėl Bendrijos dizaino ir Bendrijos dizaino valdžios institucijos sukūrimo apimties ir poveikio valstybės narės negali tinkamai pasiekti siūlomų veiksmų tikslų, t. y. teisių į vieną dizainą apsaugos visoje valstybių narių teritorijoje. <...>

(7) Sustiprinta pramoninio dizaino apsauga ne tik padeda pavieniams dizaineriams prisidėti prie bendrojo šios srities [Sąjungos] meistriškumo, bet ir skatina naujoviškumą ir naujų gaminių plėtrą bei investicijas į jų gamybą.

<...>

(22) Šių teisių įgyvendinimo klausimai turėtų būti palikti nacionalinei teisei. Todėl būtina numatyti keletą pagrindinių sankcijų, kurios būtų vienodos visose valstybėse narėse. Nepriklausomai nuo jurisdikcijos, pagal kurią siekiama įgyvendinti šias teises [Neatsižvelgiant į tai, į kurią teismą kreiptasi], [šios] sankcijos turėtų sudaryti galimybę sustabdyti dizaino apsaugos teisių pažeidimus.

<...>

(29) Labai svarbu užtikrinti veiksmingą Bendrijos dizaino suteikiamų teisių įgyvendinimą visoje [Sąjungos] teritorijoje.

(30) Bylinėjimosi sistema kiek įmanoma turėtų vengti „palankiausio teismo ieškojimo“. Todėl būtina nustatyti aiškias tarptautinės jurisdikcijos taisykles.

(31) Šis reglamentas neužkerta kelio Bendrijos dizaino saugomiems dizainams taikyti pramoninės nuosavybės įstatymus ir kitus atitinkamus valstybių narių įstatymus, pavyzdžiui, įstatymus, susijusius su registruotojo dizaino apsauga arba su neregistruotaisiais dizainais, prekių ženklais, patentais ir naudingaisiais modeliais, nesąžininga konkurencija ar civiline atsakomybe.“

8 Šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Bendrijos dizainas yra unitarinis. Jis vienodai galioja visoje [Sąjungoje]. Negalima jo įregistruoti, perduoti, atsisakyti, priimti sprendimą dėl jo negaliojimo ar uždrausti jį naudoti kitaip, kaip tik visoje [Sąjungoje]. Šis principas galioja ir yra reikšmingas visais atvejais, nebent šis reglamentas numato kitaip.“

9 Minėto reglamento 19 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Registruotasis Bendrijos dizainas suteikia jo savininkui išimtinę teisę jį naudoti ir neleisti be jo leidimo jį naudoti trečiajam šaliai. Naudojimu laikomas gaminio, kuriame tas dizainas pritaikytas arba panaudotas, gaminimas, siūlymas, pateikimas į rinką, importavimas, eksportavimas ar naudojimas arba tokio gaminio kaupimas šiems tikslams.“

- 10 Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio „Bendrijos dizaino suteikiamų teisių apribojimas“ 1 dalyje numatyta:

„Bendrijos dizaino suteikiamomis teisėmis nesinaudojama, jeigu veiksmai atliekami:

- a) savo poreikiams tenkinti ir nekomerciniais tikslais;
- b) eksperimento tikslais;
- c) atgaminant citavimo [ilustravimo] arba mokymo tikslais su sąlyga, kad tokie veiksmai atitinka sąžiningo verslo normas ir pernelyg netrukdo tuo dizainu įprastai naudotis ir kad nurodomas šaltinis, iš kur paimtas dizainas.“

- 11 Šio reglamento 79 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, bylose dėl Bendrijos dizainų bei dėl registruotųjų Bendrijos dizainų paraiškų, taip pat bylose dėl veiksmų, remiantis Bendrijos dizainų ir nacionalinių dizainų vienalaike apsauga taikoma 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselyje pasirašyta Konvencija dėl teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose jurisdikcijos ir vykdymo.“

- 12 Pagal minėto reglamento 79 straipsnio 3 dalį Briuselio konvencijos 2–4 straipsniai, 5 straipsnio 1 punktą ir 3–5 punktai, 16 straipsnio 4 punktą ir 24 straipsnis netaikomi nagrinėjant to paties reglamento 81 straipsnyje nurodytų ieškinių bei reikalavimų pagrindu iškeltas bylas. Iš šio 79 straipsnio 3 dalies taip pat matyti, kad minėtos konvencijos 17 ir 18 straipsniai taikomi, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 6/2002 82 straipsnio 4 dalyje pateiktus apribojimus.

- 13 Šio reglamento 80 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės savo teritorijoje paskiria kaip galima mažiau pirmosios ir antrosios instancijų nacionalinių teismų bei tribunolų (Bendrijos dizainų teismų), atliekančių šiuo reglamentu jiems numatytas funkcijas.“

- 14 Minėto reglamento 81 straipsnio a punkte nustatyta:

„Bendrijos dizainų teismams yra išimtinai teisingos [teisingi]:

- a) ieškiniai dėl teisių pažeidimo ir, jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, ieškiniai dėl teisių į Bendrijos dizainą pažeidimo grėsmės.“

- 15 Reglamento Nr. 6/2002 82 straipsnyje numatyta:

„1. Vadovaujantis šio reglamento nuostatomis, taip pat ir bet kuria pagal 79 straipsnį taikomos [Briuselio konvencijos] nuostata, 81 straipsnyje nurodytos bylos ir ieškiniai keliami tos valstybės narės, kurioje gyvena atsakovas, teismuose arba, jeigu jis negyvena nė vienoje valstybėje narėje, teismuose tos valstybės, kurioje jis turi verslo įmonę.

<...>

5. 81 straipsnio a ir d dalyse paminėtus ieškinius ir pretenzijas taip pat galima nagrinėti tos valstybės narės, kurioje buvo padarytas teisių pažeidimas arba kurioje buvo iškilusi teisių pažeidimo grėsmė, teismuose.“

16 Šio reglamento 83 straipsnyje nustatyta:

„1. Bendrijos dizainų teismui, kurio teisingumas nustatomas pagal 82 straipsnio 1, 2, 3 arba 4 dalių nuostatas, yra teisingi bet kurios valstybės narės teritorijoje įvykę ar grėšę įvykti teisių pažeidimai.

2. Bendrijos dizainų teismui, kurio teisingumas nustatomas pagal 82 straipsnio 5 dalies nuostatas, yra teisingi tik toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs tas teismas, įvykę ar grėšę įvykti teisių pažeidimai.“

17 Minėto reglamento 88 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta:

„2. Visiems klausimams, kurių nereglamentuoja šis reglamentas, Bendrijos dizainų teismai taiko savo nacionalinę, įskaitant tarptautinę privatinę, teisę.

3. Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitokia tvarka, Bendrijos dizainų teismas taiko proceso teisės normas, reglamentuojančias tokios pat rūšies teisinius veiksmus, susijusius su valstybės narės, kurioje jis yra, nacionalinėmis dizaino teisėmis.“

18 Reglamento Nr. 6/2002 89 straipsnyje numatyta:

„1. Jeigu, nagrinėdamas ieškinį dėl teisių pažeidimo arba dėl teisių pažeidimo grėsmės, Bendrijos dizainų teismas nustato, kad atsakovas pažeidė Bendrijos dizaino teises arba sukėlė jų pažeidimo grėsmę, jis, išskyrus atvejus, kada yra ypatingos priežastys nuspręsti kitaip, priima nutarimą taikyti tokias priemones:

a) uždrausti atsakovui tęsti Bendrijos dizainą pažeidžiančius ar galinčius pažeisti veiksmus;

b) konfiskuoti teises pažeidžiančius gaminius;

c) konfiskuoti medžiagas ir priemones <...>;

d) atsižvelgiant į esamas aplinkybes, bet kokias kitas atitinkamas sankcijas, numatytas valstybės narės, kurioje buvo padaryti teisių pažeidimo veiksmai arba buvo iškilusi tokių veiksmų grėsmė, įstatymuose, įskaitant ir jos tarptautinės privatinės teisės normas.

2. Bendrijos dizainų teismas imasi savo nacionaliniuose teisės aktuose numatytų priemonių, kurios užtikrina šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sankcijų vykdymą.“

Reglamentas Nr. 864/2007

19 Reglamento Nr. 864/2007 6, 7, 13, 14, 16 ir 19 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(6) Norint, kad vidaus rinka veiktų tinkamai, reikia, siekiant užtikrinti didesnę ginčų baigties nuspėjamumą, tikrumą dėl taikytinos teisės ir laisvą teismo sprendimų judėjimą, kad valstybių narių kolizinėse teisės normose būtų daroma nuoroda į tos pačios valstybės narės teisę, neatsižvelgiant į tai, kurios šalies teisme iškelta byla.

(7) Šio reglamento dalykinė taikymo sritis ir nuostatos turėtų būti suderintos su [Reglamentu Nr. 44/2001] ir su dokumentais, reglamentuojančiais sutartinėmis prievolėmis taikytinos teisės klausimus.

<...>

- (13) Vienodų normų, nesvarbu, kokią teisę jose nurodoma taikyti, taikymas gali užtikrinti, kad Bendrijoje konkurencija tarp bylos šalių nebūtų iškraipoma.
- (14) Teisinio tikrumo reikalavimas ir būtinybė vykdyti teisingumą atskirais atvejais yra esminės teisingumo erdvės dalys. Šiame reglamente numatyti šiems tikslams pasiekti tinkamiausi siejantys veiksniai. Todėl šiame reglamente nustatoma bendra taisyklė ir specialios taisyklės, o tam tikrose nuostatose – „išvengimo sąlyga“, leidžianti nukrypti nuo šių taisyklių, kai iš visų bylos aplinkybių yra aišku, kad deliktas yra akivaizdžiai labiau susijęs su kita šalimi. Taigi šiomis taisyklėmis sukuriama lanksti kolizinių teisės normų sistema. Be to, jomis suteikiama galimybė teismui, kuriame iškelta byla, tinkamai išnagrinėti atskiras bylas.

<...>

- (16) Vienodos normos turėtų padidinti galimybes numatyti teismo sprendimus ir užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp traukiamų atsakomybės asmenų bei žalą patyrusių asmenų interesų. Susiejimas su šalimi, kurioje atsirado tiesioginė žala (*lex loci damni*), išlaiko teisingą pusiausvyrą tarp žalą sukėlusio asmens bei žalą patyrusio asmens interesų ir atitinka šiuolaikinę civilinės atsakomybės sampratą bei atsakomybės be kaltės sistemų raidą.

<...>

- (19) Specialių deliktų atvejais, kai bendra taisyklė neužtikrina galimybės rasti tinkamą interesų pusiausvyrą, turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės.“

20 Šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, iš delikto atsirandančiai nesutartinei prievolei taikoma tos šalies teisė, kurioje atsirado žala, neatsižvelgiant į tai, kurioje šalyje įvyko žalą sukėlusį įvykis ir neatsižvelgiant į tai, kurioje šalyje ar šalyse atsirado netiesioginių to įvykio pasekmių.“

21 Minėto reglamento 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Nesutartinėms prievolėms, atsirandančioms dėl intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, taikoma šalies, kurioje reikalaujama apsaugos, teisė.

2. Nesutartinių prievolių, atsirandančių dėl bendro pobūdžio Bendrijos intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, atveju klausimams, kurie nereglamentuojami atitinkamu Bendrijos aktu, taikoma šalies, kurioje buvo įvykdyti teisės pažeidžiantys veiksmai, teisė.“

22 Minėto reglamento 15 straipsnio a, d ir g dalyse numatyta:

„Pagal šį reglamentą nesutartinėms prievolėms taikytina teisė visų pirma reglamentuoja:

- a) atsakomybės pagrindą bei apimtį, įskaitant asmenų, kurie gali būti pripažinti atsakingais už jų atliktus veiksmus, nustatymą;

<...>

- d) neperžengiant proceso teisės teismui suteiktų įgaliojimų, priemonės, kurių teismas gali imtis siekdamas užkirsti kelią pažeidimui ar žalai arba ją nutraukti, arba užtikrinti kompensacijos suteikimą;

<...>

g) atsakomybę už kito asmens veiksmus.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 23 *Nintendo* yra tarptautinė bendrovė, užsiimanti vaizdo žaidimų ir vaizdo žaidimų valdymo pultų, įskaitant vaizdo žaidimų valdymo pultą *Wii* ir jo priedus, gamyba ir prekyba. Ji yra ne vieno registruotojo Bendrijos dizaino, susijusio su *Wii* priedais – pavyzdžiui, su nuotolinio valdymo prietaisu *Wii*, priedu, vadinamu „Nunchuks“, kuris skirtas nuotolinio valdymo prietaisui *Wii* ir kuriuo galima skirtingai valdyti atitinkamus žaidimus, su jungtimi, vadinama „Wii Motion Plus“, kuri gali būti prijungta prie nuotolinio valdymo pulto, ir su *Balance Board*, priedu, leidžiančiu žaidėjui kontroliuoti žaidimą per svorio pokyčius, – savininkė.
- 24 Prancūzijos *BigBen* gamina nuotolinio valdymo prietaisus ir kitus priedus, tinkančius vaizdo žaidimų valdymo pultui *Wii*, ir juos parduoda savo interneto svetainėje tiesiogiai vartotojams, be kita ko, Prancūzijoje, Belgijoje ir Liuksemburge, taip pat savo patronuojamajai įmonei Vokietijos *BigBen*. Pastaroji įmonė parduoda Prancūzijos *BigBen* pagamintas prekes, be kita ko, per savo interneto svetainę pirkėjams Vokietijoje ir Austrijoje.
- 25 Iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos matyti, kad Vokietijos *BigBen* nesandėliuoja savo prekių. Be to, ji perduoda užsakymus, gautus iš vartotojų ir skirtus Prancūzijos *BigBen*. Tariamai teisės pažeidžiančios prekės pristatomos iš Prancūzijos. Be to, teisėtai prekiaudamos tam tikromis kitomis jų parduodamomis prekėmis, įskaitant tokių prekių reklamą, Vokietijos *BigBen* ir Prancūzijos *BigBen* naudoja prekių vaizdus, atitinkančius saugomą dizainą, kurio savininkė yra *Nintendo*.
- 26 *Nintendo* mano, kad Vokietijos *BigBen* ir Prancūzijos *BigBen* prekyba tam tikromis prekėmis, kurias pagamino Prancūzijos *BigBen*, pažeidžia jai pagal registruotąjį Bendrijos dizainą suteiktas teises. Ji taip pat mano, kad šioms dviem bendrovėms negali būti pripažinta teisė komercinėje veikloje naudoti prekių, atitinkančių minėtą saugomą dizainą, vaizdus. Todėl ji kreipėsi į *Landgericht Düsseldorf* (Diusseldorfo apygardos teismas, Vokietija) ir pareiškė Vokietijos *BigBen* ir Prancūzijos *BigBen* ieškinius, kuriais siekė, kad būtų nustatyta, jog pastarosios bendrovės pažeidė jai pagal minėtą dizainą suteiktas teises.
- 27 Minėtas teismas pripažino, kad Vokietijos *BigBen* ir Prancūzijos *BigBen* pažeidė *Nintendo* teises, kurias suteikia registruotasis Bendrijos dizainas. Tačiau ši dizainą atitinkančių prekių vaizdų naudojimo atsakovių pagrindinėse bylose interneto svetainėse šis teismas nepripažino neteisėtu. Minėtas teismas taip pat nurodė Vokietijos *BigBen* nutraukti minėto dizaino naudojimą Sąjungos teritorijoje ir, be to, be jokių geografinių apribojimų tenkino papildomus *Nintendo* reikalavimus, t. y. reikalavimą pateikti įvairią informaciją, finansines ataskaitas ir dokumentus, kuriuos turi atsakovės pagrindinėse bylose, reikalavimą pripažinti pareigą atlyginti žalą, reikalavimą nurodyti sunaikinti ir atšaukti nagrinėjamas prekes, paviėšinti teismo sprendimą ir padengti *Nintendo* patirtas advokato išlaidas (toliau – papildomi reikalavimai).
- 28 Dėl Prancūzijos *BigBen* pasakytina, kad *Landgericht Düsseldorf* (Diusseldorfo apygardos teismas) pripažino savo tarptautinę jurisdikciją Prancūzijos *BigBen* atžvilgiu ir nurodė nutraukti nagrinėjamo saugomo dizaino naudojimą Sąjungos teritorijoje. Kiek tai susiję su papildomais reikalavimais, jis apribojo savo sprendimo taikymo sritį Prancūzijos *BigBen* veiksmų, susijusių su aptariamų prekių tiekimu Vokietijos *BigBen*, atžvilgiu, bet neapribojo savo sprendimo teritorinės taikymo srities. Jis nusprendė, kad taikytina teise laikytina pažeidimo vietos teisė, ir teigė, kad šiuo atveju tai yra Vokietijos, Prancūzijos ir Austrijos teisė.
- 29 Tiek *Nintendo*, tiek atsakovės pagrindinėse bylose apskundė šį sprendimą *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diusseldorfo aukštesnysis apygardos teismas).

30 Grįsdama savo ieškinį Prancūzijos *BigBen* nurodo, kad Vokietijos teismai neturi jurisdikcijos jos atžvilgiu imtis priemonių Sąjungos mastu, ir mano, kad tokios priemonės turi apimti tik nacionalinę teritoriją. *Nintendo* ginčija tokių priemonių taikymą vien prekėms, patenkančioms į atsakovių pagrindinėse bylose sudarytą tiekimo grandinę. *Nintendo* taip pat teigia, kad atsakovėms pagrindinėse bylose negali būti pripažinta teisė naudoti šį registruotąjį Bendrijos dizainą atitinkančių prekių vaizdus, atsižvelgiant į jų ekonominę veiklą ir tikslą prekiauti savo pačių prekėmis, o atsakovės pagrindinėse bylose teigia, kad toks naudojimas suderinamas su Reglamentu Nr. 6/2002. Be to, *Nintendo* mano, kad, priešingai, nei nusprendė *Landgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo apygardos teismas), jos reikalavimams, susijusiems su Vokietijos *BigBen*, reikia taikyti Vokietijos teisę, o reikalavimams, susijusiems su Prancūzijos *BigBen*, – Prancūzijos teisę.

31 *Nintendo* taip pat prašo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo įpareigoti atsakoves pagrindinėse bylose nustoti gaminti, importuoti, eksportuoti prekes ar šiais tikslais jomis disponuoti Sąjungoje ir (arba) šias prekes vaizduoti, t. y. naudoti minėtų prekių, atitinkančių *Nintendo* Bendrijos dizainą, vaizdus visoje Sąjungos teritorijoje. *Nintendo* reikalavimas nutraukti prekių, kurios, kaip ji teigia, pažeidžia jai pagal registruotąjį Bendrijos dizainą suteiktas teises, gamybą susijęs tik su Prancūzijos *BigBen*.

32 Be to, *Nintendo* prašo patenkinti jos papildomus reikalavimus.

33 Šiomis aplinkybėmis, pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, pirma, jo tarptautinė jurisdikcija, atsižvelgiant į Prancūzijos *BigBen* skirtus reikalavimus, išplaukia iš Reglamento Nr. 6/2002 79 straipsnio 1 dalies, siejamos su Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, dėl to, kad *Nintendo* reikalavimai, pareikšti Vokietijos *BigBen* ir Prancūzijos *BigBen*, yra susiję su tariamai teisės pažeidžiančių prekių tiekimo grandine, egzistuojančia tarp dviejų atsakovių pagrindinėse bylose. Tačiau tas teismas, atsižvelgdamas į jam pateiktus ir *Nintendo*, ir Prancūzijos *BigBen* argumentus, abejoja, ar *Landgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo apygardos teismas) sprendimo taikymo sritis Prancūzijos *BigBen* atžvilgiu, kiek tai susiję su *Nintendo* reikalavimais, atitinka reglamentų Nr. 44/2001 ir Nr. 6/2002 nuostatas.

34 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad klausimas, ar ir kokiomis aplinkybėmis trečiasis asmuo gali teisėtai naudoti Bendrijos dizainą atitinkančių prekių vaizdą, siekdamas reklamuoti prekes, kuriomis prekiauja ir kurios yra tokį registruotąjį dizainą atitinkančių prekių priedai, yra dar neišaiškintas. Taip pat būtina išaiškinti sąvoką „citavimas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punktą.

35 Trečia, minėtas teismas abejoja dėl teisės, taikytinos papildomiems *Nintendo* reikalavimams, kurie pareikšti ir pirmajai, ir antrajai atsakovėms pagrindinėse bylose; šiomis aplinkybėmis, be kita ko, jis kelia klausimą dėl Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalies taikymo srities.

36 Šiomis aplinkybėmis *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo aukštesnysis apygardos teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos bylose C-24/16 ir C-25/16 vienodus prejudicinius klausimus:

„1. Ar teisių į Bendrijos dizainą įgyvendinimo procese valstybės narės teismas, kurio jurisdikcija atsakovo atžvilgiu kyla tik iš Reglamento Nr. 6/2002 79 straipsnio 1 dalies, siejamos su Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, nes minėtas kitoje valstybėje narėje įsisteigęs atsakovas tiekė atitinkamoje valstybėje narėje įsisteigusiam kitam atsakovui prekes, galbūt pažeidžiančias intelektinės nuosavybės teises, gali pirmojo atsakovo atžvilgiu imtis priemonių, kurios taikomos visoje Sąjungoje ir kurių taikymo sritis neapsiriboja jurisdikciją pagrindžiančiais tiekimo santykiais?

2. Ar [Reglamentą Nr. 6/2002], būtent jo 20 straipsnio 1 dalies c punktą, reikia aiškinti taip, kad trečiasis asmuo komerciniais tikslais gali atvaizduoti Bendrijos dizainą, jeigu jis nori parduoti jo savininko prekių, atitinkančių šį dizainą, priedus? Jei taip, kokie tam yra taikomi kriterijai?

3. Kaip reikia nustatyti vietą, „kurioje buvo įvykdyti teisės pažeidžiantys veiksmai“, nurodyti [Reglamento Nr. 864/2007] 8 straipsnio 2 dalyje, tais atvejais, kai pažeidėjas Bendrijos dizaino suteikiamas teisės pažeidžiančias prekes
- siūlo interneto svetainėje, kai ši svetainė skirta ir kitoms valstybėms narėms, ne tik valstybei narei, kurioje įsisteigęs pažeidėjas,
 - leidžia vežti į kitą valstybę narę nei ta, kurioje jis yra įsisteigęs?

Ar minėto reglamento 15 straipsnio a ir g punktus reikia aiškinti taip, kad taip nustatytą teisę reikia taikyti ir bendrininkavimo veiksams?“

- 37 2016 m. vasario 1 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-24/16 ir C-25/16 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 38 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamentas Nr. 6/2002, siejamas su Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad esant aplinkybėms, kai ieškinį dėl teisių pažeidimo nagrinėjančio Bendrijos dizainų teismo tarptautinė jurisdikcija pirmojo atsakovo atžvilgiu grindžiama Reglamento Nr. 6/2002 82 straipsnio 1 dalimi, o antrojo atsakovo, įsisteigusio kitoje valstybėje narėje, atžvilgiu – Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, siejama su Reglamento Nr. 6/2002 79 straipsnio 1 dalimi, nes šis antrasis atsakovas gamina ir pirmajam atsakovui tiekia prekes, kurias pastarasis parduoda, minėtas Bendrijos dizainų teismas ieškovo prašymu gali imtis Reglamento Nr. 6/2002 89 straipsnio 1 dalyje ir 88 straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių antrojo atsakovo atžvilgiu, kurios taip pat apima šio antrojo atsakovo veiksmus, nesusijusius su minėta tiekimo grandine, ir prireikus gali būti taikomos visoje Sąjungos teritorijoje.
- 39 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 82 straipsnį – jeigu kitaip nenurodyta minėtame reglamente ir bet kurioje taikytinos Briuselio konvencijos nuostatoje, kai nuoroda į šią konvenciją pagal Reglamento Nr. 44/2001 68 straipsnio 2 dalį yra nuoroda į šį reglamentą, – Reglamento Nr. 6/2002 80 straipsnio 1 dalyje numatyta Bendrijos dizainų teismų jurisdikcija nagrinėti minėto reglamento 81 straipsnyje nurodytus ieškinius ir pretenzijas matyti iš tiesiogiai šiame reglamente nustatytų taisyklių (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Bayerische Motoren Werke*, C-433/16, EU:C:2017:550, 39 punktą).
- 40 Šio 82 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad iš esmės šie ieškiniai ir pretenzijos keliami tos valstybės narės, kurioje gyvena atsakovas, teismuose, turinčiuose tarptautinę jurisdikciją, arba, jeigu jis negyvena nė vienoje valstybėje narėje, teismuose tos valstybės, kurioje jis turi verslo įmonę.
- 41 82 straipsnio 5 dalyje, be kita ko, nustatyta alternatyvi tos valstybės narės, kurioje buvo padarytas teisių pažeidimas arba kurioje buvo iškilusi teisių pažeidimo grėsmė, Bendrijos dizainų teismų jurisdikcija.
- 42 Šios jurisdikcijos taisyklės yra *lex specialis*, palyginti su Reglamente Nr. 44/2001 numatytais taisyklėmis (2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Bayerische Motoren Werke*, C-433/16, EU:C:2017:550, 39 punktą).
- 43 Pagal Reglamento Nr. 6/2002 79 straipsnio 1 dalį, jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, bylose dėl Bendrijos dizainų taikomos Reglamento Nr. 44/2001 nuostatos. Šiuo klausimu 79 straipsnio 3 dalyje išvardijamos Reglamento Nr. 44/2001 nuostatos, kurios netaikomos bylose, iškeltose dėl Reglamento Nr. 6/2002 81 straipsnyje nurodytų ieškinių ir reikalavimų.

- 44 Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktą nėra įtrauktas į minėto 79 straipsnio 3 dalyje išvardytas nuostatas. Be to, šio sprendimo 40 ir 41 punktuose paminėtose Reglamento Nr. 6/2002 nuostatomis įtvirtintose *lex specialis* nėra papildomos informacijos, susijusios su minėto 6 straipsnio 1 punkto taikymo sąlygomis. Todėl Bendrijos dizainų teismas, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagrindinėse bylose, pagal šią nuostatą ir laikydamasis joje nustatytų sąlygų gali turėti jurisdikciją nagrinėti ieškinį, pareikštą atsakovui, neturinčiam nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, kurioje yra tas teismas.
- 45 Taikant Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktą, reikia patikrinti, ar tarp skirtingų reikalavimų, kuriuos pateikė tas pats ieškovas skirtingiems atsakovams, yra ryšys, pateisinantis suinteresuotumą juos nagrinėti kartu, kad būtų išvengta nesuderinamų sprendimų, galinčių atsirasti nagrinėjant bylas atskirai. Tam, kad sprendimai galėtų būti laikomi nesuderinamais, nepakanka, kad ginčas būtų išspręstas skirtingai; dar reikia, kad šis skirtumas būtų esant tokiai pačiai faktinei ir teisinei situacijai (2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 20 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 46 Pastaruoju aspektu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos dėl patentų matyti, kad tais atvejais, kai keliuose skirtingų valstybių narių teismuose iškeliama bylos dėl kiekvienoje iš šių valstybių išduoto Europos patento pažeidimo nuolat šiose valstybėse gyvenantiems atsakovams už jose tariamai atliktus veiksmus, galimi skirtumai tarp šių teismų sprendimų atsiranda ne dėl tos pačios teisinės situacijos, nes bet koks ieškinys dėl Europos patento pažeidimo turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į kiekvienoje valstybėje, kuriai šis patentas išduotas, galiojančius nacionalinės teisės aktus. Todėl galimi skirtingi sprendimai negali būti laikomi vienas kitam prieštaraujantais (2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Roche Nederland ir kt.*, C-539/03, EU:C:2006:458, 30–32 punktai).
- 47 Vykstant procesui Teisingumo Teisme, atsakovės pagrindinėse bylose, remdamosi minėta jurisprudencija, be kita ko, teigė, kad tam tikri ieškovės pagrindinėse bylose pareikšti reikalavimai – įpareigoti atsakoves pateikti informaciją, finansines ataskaitas ir dokumentus, pripažinti joms pareigą atlyginti žalą, sunaikinti ir atšaukti nagrinėjamas prekes, padengti advokato išlaidas ir pavišinti sprendimą – priklauso nuo jurisdikciją turinčio teismo pasirinkto nacionalinės teisės nuostatų taikymo, todėl negali patekti į tą pačią teisinę situaciją. Kaip savo išvados 45–52 punktuose pažymi generalinis advokatas, tokiems reikalavimams taikomos arba Reglamento Nr. 6/2002 89 straipsnio 1 dalies d punkto, arba 88 straipsnio 2 dalies nuostatos, kuriose yra nuoroda į nacionalinę teisę. Vadinas, šie reikalavimai savarankiškai nėra reglamentuojami pagal reglamentą, o nustatomi pagal taikomą nacionalinę teisę (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *H. Gautzsch Großhandel*, C-479/12, EU:C:2014:75, 52–54 punktus).
- 48 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad sąlyga, susijusi su tos pačios teisinės situacijos egzistavimu, pagrindinėse bylose yra įvykdyta, nes minėtame teisme pateikti *Nintendo* reikalavimai abiem atsakovėms pagrindinėse bylose grindžiami ta pačia teisine situacija visų pirma dėl Bendrijos dizaino suteikiamų teisių vienodo pobūdžio ir atsižvelgiant į dalinį intelektinės nuosavybės teisių gynimo priemonių suderinimą, atliktą 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, 2004, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32, ir klaidų ištaisymas OL L 195, 2004, p. 16).
- 49 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Bendrijos dizaino savininkas, reikšdamas ieškinį dėl teisių pažeidimo, siekia apsaugoti išimtinę teisę naudoti savo Bendrijos dizainą ir neleisti be jo leidimo jį naudoti trečiosioms šalims, kaip nustatyta Reglamento Nr. 6/2002 19 straipsnyje. Kadangi ši teisė vienodai galioja visoje Sąjungos teritorijoje, aplinkybė, kad kai kurios priemonės, kurių gali imtis jurisdikciją turintis teismas, siekdamas užtikrinti šios teisės laikymąsi, priklauso nuo nacionalinės teisės nuostatų, šiuo požiūriu nėra svarbi, kiek tai susiję su tos pačios teisinės situacijos egzistavimu siekiant taikyti Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktą.

- 50 Dėl sąlygos, susijusios su ta pačia faktine situacija, pažymėtina, jog iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro prielaidą, jog tariamai teises pažeidžiantis prekių tiekimas, kurį, pirma, Prancūzijos *BigBen* atliko Vokietijos *BigBen* atžvilgiu ir, antra, Vokietijos *BigBen* – savo klientų atžvilgiu, leidžia manyti, kad ši sąlyga yra įvykdyta. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar priemonių, kurių imtis prašė ieškovė pagrindinėse bylose, taikymas gali apimti tik tuos tiekimo atvejus, kuriais grindžiama jo jurisdikcija, ar tos priemonės gali būti taikomos ir kitais tiekimo atvejais, kaip antai tiekimo, kurį atlieka viena Prancūzijos *BigBen*.
- 51 Vis dėlto atsižvelgiant į aplinkybes pagrindinėse bylose, kai viena iš atsakovių pagrindinėse bylose yra patronuojančioji bendrovė, o kita – patronuojamoji bendrovė ir kai ieškovė pagrindinėse bylose kaltina atsakoves padarius panašius, jei ne identiškus, pažeidimus, susijusius su tuo pačiu saugomu dizainu ir su tariamai teises pažeidžiančiomis identiškomis prekėmis, kurias gamina patronuojančioji bendrovė, parduodanti jas savo sąskaita kai kuriose valstybėse narėse ir savo patronuojamajai bendrovei tam, kad ši prekiautų minėtomis prekėmis kitose valstybėse narėse, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, jog atvejis, kai bendrovės atsakovės, priklausančios tai pačiai grupei, vadovaudamosi vienos iš jų nustatyta bendra veikla, veikė tapaciai arba panašiai, turi būti laikomas tokia pačia faktine situacija (žr., be kita ko, 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Roche Nederland ir kt.*, C-539/03, EU:C:2006:458, 34 punktą).
- 52 Taigi atsižvelgiant į Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu siekiamą tikslą, visų pirma, tikslą išvengti sprendimų nesuderinamumo rizikos, tokiomis aplinkybėmis – jei jos būtų įrodytos, ką turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ir jei šiuo klausimu pateiktas prašymas – tokios pačios faktinės situacijos egzistavimas turi apimti visus skirtingų atsakovių veiksmus, įskaitant patronuojančiosios bendrovės tiekimą savo sąskaita, o ne tik tam tikrus jų aspektus ar elementus.
- 53 Kalbant apie priemonių, susijusių su sankcijomis ir kitomis priemonėmis, kurių imtis prašė ieškovė pagrindinėse bylose kiekvienos atsakovės pagrindinėse bylose atžvilgiu, teritorinę taikymo sritį, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog draudimo tęsti teises į Bendrijos prekių ženklą pažeidžiančius ar galinčius pažeisti veiksmus teritorinė taikymo sritis, kaip tai suprantama pagal 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), iš dalies pakeisto 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3288/94 (OL L 349, 1994, p. 83; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 185) (toliau – Reglamentas Nr. 40/94), 98 straipsnio 1 dalį, nustatoma tiek pagal tokį draudimą nustatančio Bendrijos prekių ženklų teismo teritorinę jurisdikciją, tiek pagal Bendrijos prekių ženklo savininko išimtinės teisės, kuriai kenkiama dėl pažeidimo arba dėl gresiančio pažeidimo, teritorines ribas, kaip numatyta Reglamente Nr. 40/94 (2011 m. balandžio 12 d. Sprendimas *DHL Express France*, C-235/09, EU:C:2011:238, 33 punktą).
- 54 Atsižvelgiant į reglamentų Nr. 40/94 ir Nr. 6/2002 nuostatų, reglamentuojančių Bendrijos prekių ženklų arba Bendrijos dizaino suteikiamų teisių teisminę apsaugą, panašumą, minėto sprendimo išvada gali būti tiesiogiai perkelta į analizę, susijusią su Reglamento Nr. 6/2002 89 straipsnio 1 dalies a punkte savarankiškai reguliuojamo Bendrijos dizaino tolesnio pažeidimo ar galimo pažeidimo draudimo teritorine taikymo sritimi.
- 55 Kitokios išvados negalima daryti ir dėl Bendrijos dizainų teismo priimtų priemonių dėl reikalavimų taikyti kitas sankcijas ir priemones, kaip antai pagrindinėse bylose pateiktų *Nintendo* reikalavimų, kurie savarankiškai nėra reglamentuojami Reglamentu Nr. 6/2002, teritorinės taikymo srities nustatymo.
- 56 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamentu Nr. 6/2002, kaip nurodyta jo 29 konstatuojamojoje dalyje, siekiama užtikrinti veiksmingą Bendrijos dizaino suteikiamų teisių įgyvendinimą visoje Sąjungos teritorijoje. Šis tikslas yra būtinas, atsižvelgiant į tokio dizaino vienodą pobūdį, kaip matyti iš šio

reglamento 1 straipsnio 3 dalies, ir į tai, kad jis vienodai galioja visoje Sąjungoje. Reglamente Nr. 6/2002 įtvirtintoje minėtų teisių apsaugos sistemoje aptartas tikslas pasiekiamas, pirma, taikant kai kurias pagrindines vienodas sankcijas, kurios yra savarankiškai nustatytos šiame reglamente, ir, antra, taikant kitas sankcijas ir priemones, kurios yra nacionalinės teisės aktų leidėjo prerogatyva.

- 57 Net jeigu šiame reglamente (jo 22 konstatuojamojoje dalyje) aiškiai pripažįstama pagrindinių vienodų sankcijų, kurios, neatsižvelgiant į bylą nagrinėjančio teismo jurisdikciją, turėtų sudaryti galimybę sustabdyti teisių pažeidimus, svarba, toje pačioje konstatuojamojoje dalyje, siejamoje su 29 konstatuojamąja dalimi, pripažįstama, kad priemonės, kurios nustatomos pagal taikomą nacionalinę teisę, yra skirtos lygiai taip pat prisidėti prie šio tikslo įgyvendinimo.
- 58 Taigi reikia patikrinti tokių priemonių, susijusių su sankcijomis ir kitomis priemonėmis, kaip *Nintendo* prašomosios pagrindinės bylose, teritorinę taikymo sritį, atsižvelgiant į šio sprendimo 53 punkte išdėstytus kriterijus.
- 59 Pirma, kiek tai susiję su Bendrijos dizaino savininkui pagal Reglamentą Nr. 6/2002 suteiktų teisių teritorine taikymo sritimi, šios teisės iš principo galioja visoje Sąjungos teritorijoje, kurioje dizainui suteikiama vienoda apsauga ir kurioje jis galioja (pagal analogiją žr. 2011 m. balandžio 12 d. Sprendimą *DHL Express France*, C-235/09, EU:C:2011:238, 39 punktas).
- 60 Pagal šio reglamento 1 straipsnio 3 dalį Bendrijos dizainas yra bendras ir vienodai galioja visoje Sąjungoje. Pagal šią nuostatą negalima jo įregistruoti, perduoti, atsisakyti, priimti sprendimo dėl jo negaliojimo ar uždrausti jį naudoti kitaip, kaip tik visoje Sąjungoje; šis principas galioja ir yra reikšmingas visais atvejais, nebent šiame reglamente numatyta kitaip.
- 61 Antra, kiek tai susiję su tokio Bendrijos dizainų teismo, koks aptariamas pagrindinėse bylose, kuriame nagrinėjamas ieškinys dėl teisių pažeidimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 81 straipsnio a punktą, ir kurio jurisdikcija vieno iš atsakovų atžvilgiu yra grindžiama Reglamento Nr. 6/2002 82 straipsnio 1 dalimi, o kito atsakovo, neturinčio nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, kurioje yra minėtas teismas, atžvilgiu – Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, siejamu su Reglamento Nr. 6/2002 79 straipsnio 1 dalimi, jurisdikcijos teritorine apimtimi, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 6/2002 83 straipsnyje atskirai reglamentuojamas Bendrijos dizainų teismų teisingumas teisių pažeidimo bylose, o minėtos nuostatos 1 dalyje patikslinta, kad teismui, kurio teisingumas nustatomas pagal 82 straipsnio 1, 2, 3 arba 4 dalių nuostatas, yra teisingi bet kurios valstybės narės teritorijoje įvykę ar grėšę įvykti teisių pažeidimai.
- 62 Kita vertus, 83 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Bendrijos dizainų teismui, kurio teisingumas nustatomas pagal 82 straipsnio 5 dalies nuostatas, yra teisingi tik toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs tas teismas, įvykę ar grėšę įvykti teisių pažeidimai.
- 63 Reglamente Nr. 6/2002 nėra aiškiai nurodyta, kokia turi būti teritorinė Bendrijos dizainų teismo jurisdikcija tokioje situacijoje, kokia aprašyta šio sprendimo 61 punkte. Tačiau nei iš Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punkto formuluotės, nei iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos dėl šios nuostatos nematyti, kad teismai, į kuriuos pagal minėto 6 straipsnio 1 punktą buvo teisėtai kreiptasi, turi ribotą teritorinę jurisdikciją atsakovo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta nėra teismo vietos valstybėje narėje, atžvilgiu.
- 64 Taigi manytina, kad teritorinė Bendrijos dizainų teismo, nagrinėjančio ieškinį dėl teisių pažeidimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 81 straipsnio a punktą, jurisdikcija tokiomis aplinkybėmis, kokios išdėstytos šio sprendimo 61 punkte, apima visą Sąjungos teritoriją ir atsakovo, kuris neturi nuolatinės gyvenamosios vietos teismo vietos valstybėje narėje, atžvilgiu.

- 65 Toks aiškinimas atitinka Reglamento Nr. 6/2002 struktūrą ir tikslus. Pirma, remiantis to paties reglamento 83 straipsniu ir kaip buvo nurodyta šio sprendimo 61 ir 62 punktuose, tik tuo atveju, kai Bendrijos dizainų teismo jurisdikcija yra pagrįsta minėto reglamento 82 straipsnio 5 dalimi, toks teismas turi jurisdikciją tik dėl toje valstybėje narėje įvykusių ar grėsusių įvykti teisų pažeidimų.
- 66 Antra, toks aiškinimas gali garantuoti Reglamento Nr. 6/2002 tikslą užtikrinti veiksmingą Bendrijos dizaino suteikiamų teisių apsaugą visoje Sąjungos teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Celaya Emparanza y Galdos International*, C-488/10, EU:C:2012:88, 44 punktą).
- 67 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamentas Nr. 6/2002, siejamas su Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad esant aplinkybėms, kai ieškinį dėl teisių pažeidimo nagrinėjančio Bendrijos dizainų teismo tarptautinė jurisdikcija pirmojo atsakovo atžvilgiu grindžiama Reglamento Nr. 6/2002 82 straipsnio 1 dalimi, o antrojo atsakovo, įsisteigusio kitoje valstybėje narėje, atžvilgiu – Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, siejamu su Reglamento Nr. 6/2002 79 straipsnio 1 dalimi, nes šis antrasis atsakovas gamina ir pirmajam atsakovui tiekia prekes, kurias pastarasis parduoda, minėtas Bendrijos dizainų teismas ieškovo prašymu gali imtis Reglamento Nr. 6/2002 89 straipsnio 1 dalyje ir 88 straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių antrojo atsakovo atžvilgiu, kurios taip pat apima šio antrojo atsakovo veiksmus, nesusijusius su minėta tiekimo grandine, ir gali būti taikomos visoje Sąjungos teritorijoje.

Dėl antrojo klausimo

- 68 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad trečiasis asmuo, kuris be Bendrijos dizaino suteikiamų teisių savininko sutikimo naudoja, be kita ko, savo interneto svetainėje minėtą dizainą atitinkančių prekių vaizdus tuomet, kai teisėtai prekiauja prekėmis, kurios naudotinos kaip konkrečių to dizaino suteikiamų teisių savininko prekių priedai, tuo siekdamas paaikškinti arba parodyti, jog parduotinos prekės naudojamos kartu su konkrečiomis minėtų dizaino suteikiamų teisių savininko prekėmis, atlieka atgaminimą „citavimo tikslais“, kaip tai suprantama pagal 20 straipsnio 1 dalies c punktą, ir, jei taip, kokiomis sąlygomis toks atgaminimo veiksmas gali būti leidžiamas.
- 69 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas Bendrijos dizaino suteikiamų teisių apribojimas taikomas tuo atveju, kai trečiojo asmens vykdomas tokių saugomų dizainų naudojimas citavimo tikslais yra „atgaminimo veiksmas“. Dvimatis Bendrijos dizainą atitinkančios prekės pavaizdavimas gali būti laikomas tokiu veiksmu.
- 70 Tada reikia patikrinti, ar toks atgaminimo veiksmas buvo atliktas „citavimo“ tikslais. Šiuo klausimu Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punkte nėra jokios nuorodos į valstybių narių teisę, susijusią su „citavimo“ sąvoka. Iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, kad kai Sąjungos teisės nuostatoje nėra jokios aiškios nuorodos į valstybių narių teisę šios nuostatos prasmei ir apimčiai nustatyti, tokia nuostata visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant ne tik į jos tekstą, bet ir į jos kontekstą ir teisės aktų, kurios dalis ji yra, siekiamus tikslus (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Deckmyn ir Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, 14 punktą ir 2015 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Lazar*, C-350/14, EU:C:2015:802, 21 punktą).
- 71 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punkte vartojamomis sąvokomis, atlikus šios nuostatos įvairių kalbinių versijų lyginamąją analizę matyti, kad yra skirtumų, nes kai kuriose šios nuostatos kalbinėse versijose, pirmiausia prancūzų ir nyderlandų kalbomis, vartojama sąvoka „ilustravimas“, o kitose kalbinėse versijose nurodyta sąvoka „citavimas“, kaip savo išvados 74 punkte taip pat pažymėjo generalinis advokatas.

- 72 Pagal suformuotą jurisprudenciją negali vyrauti vien pažodinis vienos ar kelių Sąjungos teisės akto, priimto daugeliu kalbų, kalbinių versijų aiškinimas ir būti nepaisoma kitų kalbinių versijų, nes siekiant vienodai taikyti Sąjungos teisės normas jas reikia aiškinti atsižvelgiant, be kita ko, į versijas visomis kalbomis. Esant kalbinių Sąjungos teisės akto versijų neatitikčių, atitinkama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Popescu*, C-632/15, EU:C:2017:303, 35 punktą).
- 73 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 tikslu, reikia pažymėti, kad pagal jo 6 ir 7 konstatuojamąsias dalis šiuo reglamentu nustatoma teisių į vieną dizainą apsauga visoje valstybių narių teritorijoje; sustiprinta pramoninio dizaino apsauga padeda, be kita ko, skatinti naujoviškumą ir naujų gaminių plėtrą ir investicijas į jų gamybą. Teisingumo Teismas taip pat jau patikslino, kad šio reglamento tikslas yra užtikrinti veiksmingą Bendrijos dizaino apsaugą (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Celaya Empananza y Galdos International*, C-488/10, EU:C:2012:88, 44 punktą).
- 74 Taigi nuostatos, kaip antai 20 straipsnio 1 dalies c punktas, ribojančios tokio dizaino savininkui pagal minėtą reglamentą suteikiamas teises, turi būti aiškinamos siaurai, tačiau toks aiškinimas negali pakenkti tokio nustatyto apribojimo veiksmingumui ir dėl tokio aiškinimo negali būti nepaisoma jo tikslo (pagal analogiją žr. 2011 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, 109 ir 133 punktus).
- 75 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalis a punktą Bendrijos dizaino suteikiamų teisių apribojimas taikomas veiksmams, kurie atliekami asmeniniams poreikiams tenkinti ir nekomerciniais tikslais. Kadangi šio 20 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas Bendrijos dizaino suteikiamų teisių apribojimas skiriasi nuo minėtame a punkte numatyto apribojimo, reikia laikyti, kad c punkte nurodyti atgaminimo veiksmai turi būti atliekami komerciniais tikslais.
- 76 Kiek tai susiję su sąvokos „citavimas“ apimtimi, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punktą, viena vertus, reikia pažymėti, kad šia nuostata siekiama apriboti Bendrijos dizaino suteikiamas teises dėl atgaminimo veiksmų, kurie yra paaiškinimų ar pastabų pagrindas asmeniui, siekiančiam pasinaudoti šiuo apribojimu. Kita vertus, atsižvelgiant į šio sprendimo 73 punkte minėtą Reglamento Nr. 6/2002 tikslą, reikia konstatuoti, kad kliūčių įmonei, gaminančiai naujas prekes, kurias siekiama suderinti su rinkoje jau esančiomis prekėmis – kurių Bendrijos dizainas priklauso kitai įmonei, – ir naudojančiai esamų prekių vaizdus tuomet, kai ji teisėtai prekiauja savo nuosavomis prekėmis, tam, kad paaiškintų arba parodytų bendrą šių dviejų prekių kategorijų naudojimą, sudarymas galėtų atgrasyti nuo naujovių, o tai yra situacija, kurios minėtu reglamentu siekiama išvengti, kaip savo išvados 75 punkte taip pat nurodė generalinis advokatas.
- 77 Trečiasis asmuo, kuris teisėtai prekiauja prekėmis, naudotinomis kartu su konkrečiomis Bendrijos dizainą atitinkančiomis prekėmis, ir jas atgamina, kad paaiškintų ar parodytų bendrą parduodamų prekių ir saugomą Bendrijos dizainą atitinkančios prekės naudojimą, atlieka atgaminimo veiksmą „citavimo“ tikslais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 78 Kiek tai susiję su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių klausimais dėl sąlygų, leidžiančių remtis šiuo apribojimu, reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, jog naudotis minėtu apribojimu leidžiama, jeigu laikomasi visų trijų sąlygų, t. y. atgaminimo veiksmai atitinka sąžiningo verslo normas, tokie veiksmai pernelyg netrukdo įprastai naudotis dizainu ir nurodomas šaltinis, iš kur paimtas dizainas.
- 79 Pirma, dėl sąlygos, susijusios su atgaminimo veiksmų, atliekamų citavimo tikslais, atitiktimi sąžiningo verslo normoms, Teisingumo Teismas jau yra išaiškinęs „sąžiningos praktikos pramoninėje bei komercinėje veikloje“ sąvoką, kaip ji suprantama, be kita ko, pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 6 straipsnio 1 dalies

c punktą, taip, kad ji reiškia pareigos sąžiningai elgtis teisėtų prekių ženklo savininko interesų atžvilgiu išraišką (2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Gillette Company ir Gillette Group Finland*, C-228/03, EU:C:2005:177, 41 punktą ir nurodyta jurisprudencija). Šią jurisprudenciją *mutatis mutandis* reikia taikyti, siekiant išaiškinti sąvoką „sąžiningo verslo normos“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punktą.

- 80 Taigi saugomo dizaino atgaminimo veiksmas citavimo arba mokymo tikslais neatitinka sąžiningo verslo normų, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, jeigu toks veiksmas atliekamas taip, kad susidaro įspūdis, kad tarp trečiojo asmens ir minėto dizaino suteikiamų teisių savininko yra komercinis ryšys, arba kai trečiasis asmuo, kuris nori pasinaudoti šioje nuostatoje numatytu apribojimu prekiaudamas prekėmis, kurios naudojamos kartu su saugomą dizainą atitinkančiomis prekėmis, pažeidžia pagal Reglamento Nr. 6/2002 19 straipsnį saugomo dizaino savininkui suteiktas teises, arba kai šis trečiasis asmuo nesąžiningai naudojasi minėto savininko komercine reputacija (pagal analogiją žr. 2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Gillette Company ir Gillette Group Finland*, C-228/03, EU:C:2005:177, 42, 43, 45, 47 ir 48 punktai).
- 81 Nacionaliniai teismai, atsižvelgdami į visas svarbias bylos aplinkybes, visų pirma, į bendrą trečiojo asmens parduodamos prekės pateikimą, turi patikrinti, ar laikomasi sąlygos, susijusios su atgaminimo veiksmais, atliekamais citavimo tikslais, atitiktimi sąžiningo verslo normoms.
- 82 Antra, dėl sąlygos, kad atgaminimo veiksmai, atliekami citavimo tikslais, pernelyg netrukdytų įprastai naudotis Bendrijos dizainu, reikia pažymėti, kad šia sąlyga pirmiausia siekiama neleisti to, kad atgaminimo veiksmas citavimo tikslais neigiamai paveiktų ekonominius interesus, kurie Bendrijos dizainų suteikiamų teisių savininkui gali atsirasti dėl įprasto šių dizainų naudojimo. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas jau nurodė manęs, kad ši antroji sąlyga pagrindinėse bylose yra įvykdyta.
- 83 Trečia, dėl pareigos nurodyti šaltinį reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punkte nenustatyta, kaip tokia pareiga turi būti įvykdoma. Kaip jau buvo konstatuota šio sprendimo 75 punkte, šia nuostata siekiama leisti naudoti Bendrijos dizainus citavimo arba mokymo tikslais vykdant tokią komercinę veiklą, kaip nagrinėjamoji pagrindinėse bylose.
- 84 Šiomis aplinkybėmis tam, kad būtų įvykdyta su šaltinio nurodymu susijusi sąlyga, ypač svarbu, kad šiam tikslui pasirinkta šaltinio nurodymo rūšis leistų pakankamai informuotam, protingai pastabiam ir rūpestingam vartotojui lengvai nustatyti prekę, atitinkančios Bendrijos dizainą, komercinę kilmę.
- 85 Vis dėlto pagrindinėse bylose šaltinis buvo nurodytas, nurodžius Sąjungos prekių ženklą, priklausantį saugomo Bendrijos dizaino suteikiamų teisių savininkui, todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas taip pat turės nustatyti, ar toks šaltinio nurodymas atitinka prekių ženklus reglamentuojančius teisės aktus.
- 86 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąją klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punktą turi būti aiškinamas taip, kad trečiasis asmuo, kuris be Bendrijos dizaino suteikiamų teisių savininko sutikimo naudoja, be kita ko, savo interneto svetainėje minėtą dizainą atitinkančių prekių vaizdus tuomet, kai teisėtai parduoda prekes, kurios naudotinos kaip konkrečių to dizaino suteikiamų teisių savininko prekių priedai, tuo siekdamas paaiškinti arba parodyti, jog parduotinos prekės naudojamos kartu su konkrečiomis minėtų dizaino suteikiamų teisių savininko prekėmis, atlieka atgaminimą „citavimo tikslais“, kaip tai suprantama pagal 20 straipsnio 1 dalies c punktą, ir toks veiksmas pagal šią nuostatą leidžiamas, tik jei laikomasi šioje nuostatoje nurodytų visų sąlygų, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

Dėl trečiojo klausimo

- 87 Iš pradžių reikia pažymėti, pirma, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, jog trečiąjį klausimą kelia tuo atveju, jei turės konstatuoti, kad Vokietijos *BigBen* ir Prancūzijos *BigBen* pažeidė Bendrijos dizaino suteiktas *Nintendo* teises, viena vertus, dėl prekių, kuriomis jos prekiauja, gaminimo, siūlymo, pateikimo rinkai, eksportavimo, importavimo ir sandėliavimo šiais tikslais arba, kita vertus, dėl prekių, atitinkančių minėtus dizainus, vaizdų naudojimo prekiaujant prekėmis, kurias jos siūlo pirkti.
- 88 Nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar nėra priėmęs sprendimo dėl Bendrijos dizaino suteiktų ieškovės pagrindinėje byloje teisių pažeidimo, negali būti laikoma, priešingai, nei mano Europos Komisija, kad trečiasis klausimas dėl to yra nepriimtinas. Iš tikrųjų, tik nacionaliniai teismai turi nuspręsti, atsižvelgdami į kiekvienos bylos ypatybes, tiek dėl būtinumo pateikti prejudicinį klausimą siekiant priimti sprendimą, tiek dėl Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų reikšmingumo. Be to, išvada dėl tokio pažeidimo pagrindinėse bylose nėra vien hipotetinio pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 4 d. Sprendimo *HanseYachts*, C-29/16, EU:C:2017:343, 24 punktą).
- 89 Antra, reikia patikslinti, kad trečiasis klausimas susijęs tik su ieškovės pagrindinėje byloje prašomomis skirti sankcijomis ir priemonėmis, kurios išdėstytos šio sprendimo 47 punkte ir kurios savarankiškai nėra reglamentuojamos Reglamento Nr. 6/2002 89 straipsnio 1 dalies a–c punktuose.
- 90 Trečia, šis klausimas yra pagrįstas prielaida, kad Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalis taikytina tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėse bylose. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą dėl „šalies, kurioje buvo įvykdyti teises pažeidžiantys veiksmai“ sąvokos, kaip ji suprantama pagal minėto 8 straipsnio 2 dalį, aiškinimo tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėse bylose, kai kiekviena atsakovė buvo kaltinama keliais teises pažeidžiančiais veiksmais, padarytais skirtingose Sąjungos valstybėse narėse. Jis taip pat klausia, ar pagal šią nuostatą nustatytą teisę reikia taikyti, laikantis Reglamento Nr. 864/2007 15 straipsnio, ir bendrininkavimo veiksams.
- 91 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalies formuluotę šioje nuostatoje numatyta, jog nesutartinių prievolių, atsirandančių dėl bendro pobūdžio Bendrijos intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, atveju klausimams, kurie nereglamentuojami atitinkamu Sąjungos aktu, taikoma šalis, kurioje buvo įvykdyti šias teises pažeidžiantys veiksmai, teisė.
- 92 Tiesa, sankcijos ir priemonės, kurių prašoma imtis pagrindinėse bylose atsakovių atžvilgiu ir kurios yra trečiojo klausimo dalykas, priskiriamos prie sankcijų ir priemonių, nurodytų Reglamento Nr. 6/2002 88 straipsnio 2 dalyje ir 89 straipsnio 1 dalies d punkte (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *H. Gautzsch Großhandel*, C-479/12, EU:C:2014:75, 52–54 punktus).
- 93 Vis dėlto šiose nuostatose savarankiškai nėra reglamentuojamos šios sankcijos ir priemonės, tačiau daroma nuoroda, kaip pažymėta šio sprendimo 47 ir 89 punktuose, į taikytina pripažintą valstybių narių teisę, įskaitant jų tarptautinę privatinę teisę. Taigi, kadangi valstybių narių, išskyrus Danijos Karalystę, tarptautinės privatinės teisės nuostatos dėl nesutartinėms prievolėms taikytinų kolizinių taisyklių civilinėse ir komercinėse bylose, įskaitant tokias prievoles, atsirandančias dėl bendro pobūdžio Bendrijos intelektinės nuosavybės teisės pažeidimų, buvo suvienodintos priėmus Reglamentą Nr. 864/2007 (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *ERGO Insurance ir Gjensidige Baltic*, C-359/14 ir C-475/14, EU:C:2016:40, 37 punktą), ši nuoroda, kiek ji susijusi su tarptautine privatinė teise, turi būti suprantama kaip nuoroda į šio reglamento nuostatas.
- 94 Kiek tai susiję su „šalies, kurioje buvo įvykdyti teises pažeidžiantys veiksmai“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 864/2007 minėto 8 straipsnio 2 dalį, kai šioje sąvokoje nedaroma jokios nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti jos prasmę ir apimtį, tokios Sąjungos teisės nuostatos

reikšmė pagal šio sprendimo 70 punkte nurodytą jurisprudenciją visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir nagrinėjamo teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, siekiamą tikslą.

- 95 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalies formuluotėje prancūzų kalba daroma nuoroda į tos šalies, „kurioje buvo pažeista ši teisė“, teisę. Iš tokios formuluotės negalima nustatyti, ar ši sąvoka reiškia, kad pažeidėjas turėjo atlikti aktyvius veiksmus taip nurodytoje valstybėje, ir nereiškia vietos, kurioje kyla šio pažeidimo pasekmių. Atvirkščiai, kitos šios nuostatos kalbinės versijos, pvz., ispanų, vokiečių, italų, lietuvių, nyderlandų, portugalų, slovėnų ir švedų, yra aiškesnės, nes jose nurodyta šalies, kurioje „įvykdyti teises pažeidžiantys veiksmai“, teisė. Tas pats pasakytina ir apie versiją anglų kalba, kurioje nurodyta šalies, „kurioje įvykdytas pažeidimas“, teisė.
- 96 Kalbant apie Reglamento Nr. 864/2007, kuriame įtvirtinta 8 straipsnio 2 dalis, bendrą struktūrą ir kontekstą, iš šio reglamento 16 konstatuojamosios dalies matyti, kad vienodos normos turėtų padidinti galimybes numatyti teismo sprendimus ir užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp traukiamų atsakomybėn asmenų ir žalą patyrusių asmenų interesų. Šiuo tikslu minėtame reglamente kaip bendrasis principas nustatyta *lex loci damni* taisyklė, įtvirtinta jo 4 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią nesutartinei prievolei taikytina teisė yra tos šalies, kurioje atsirado žala.
- 97 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 864/2007 19 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas vis dėlto pripažino, kad specialių deliktų atvejais, kai bendra taisyklė neužtikrina galimybės rasti tinkamą interesų pusiausvyrą, turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės; minėto reglamento 8 straipsnio 2 dalyje yra tokia taisyklė, susijusi su nesutartinėmis prievolėmis, atsirandančiomis dėl bendro pobūdžio intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų.
- 98 Kadangi Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalyje numatytas specialus susiejimo kriterijus, kuris skiriasi nuo bendrojo *lex loci damni* principo, numatyto šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje, šis kriterijus, susijęs su „šalies, kurioje buvo įvykdyti teises pažeidžiantys veiksmai“, teise, turi būti aiškinamas atskirai nuo to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalyje nustatyto kriterijaus, susijusio su šalimi, „kurioje atsirado žala“. Todėl „šalies, kurioje buvo įvykdyti teises pažeidžiantys veiksmai“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal to paties reglamento 8 straipsnio 2 dalį, reikia aiškinti taip, kad ji reiškia šalį, kurioje įvyko žalą sukėles įvykis, t. y. šalį, kurioje padarytas pažeidimas.
- 99 Vis dėlto reikia pažymėti, kad intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų byloms būdingas ypatingas sudėtingumas, kaip savo išvados 64 punkte iš esmės nurodė generalinis advokatas. Nenuostabu, kad tas pats atsakovas kaltinamas keliais pažeidimais, todėl keletas vietų galėtų būti reikšmingas sąsajos veiksnys, siekiant nustatyti taikytiną teisę pagal vietą, kurioje įvyko žalą sukėles įvykis.
- 100 Iš tikrųjų, pirma, remiantis Reglamento Nr. 6/2002 19 straipsnio 1 ir 2 punktais ir kaip pažymėta šio sprendimo 49 punkte, Bendrijos dizaino suteikiama teisė suteikia jo savininkui išimtinę teisę jį naudoti ir neleisti be jo leidimo jį naudoti trečiajai šaliai. Pagal šią nuostatą „naudojimu“ laikomas gaminio, kuriame tas dizainas pritaikytas arba panaudotas, gaminimas, siūlymas, pateikimas rinkai, importavimas, eksportavimas ar naudojimas arba tokio gaminio sandėliavimas šiais tikslais.
- 101 Kita vertus, bendro pobūdžio intelektinės nuosavybės teisės yra saugomos visoje Sąjungoje, nes pažeidimų gali būti padaryta daugelyje valstybių narių, dėl ko taikytinos materialinės teisės nustatymas klausimams, kurie savarankiškai nėra reglamentuojami pagal atitinkamą Sąjungos priemonę, yra nelabai nuspėjamas.
- 102 Teisingumo Teismas jau nurodė, kad Reglamentu Nr. 864/2007 pagal jo 6, 13, 14 ir 16 konstatuojamąsias dalis siekiama užtikrinti galimybę numatyti ginčų baigtį, teisinį saugumą dėl taikytinos teisės ir vienodą šio reglamento taikymą visose valstybėse narėse (2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Homawoo*, C-412/10, EU:C:2011:747, 34 punktas). Be to, Sąjungos teisės aktų leidėjas, kaip

matyti iš Reglamento Nr. 864/2007 16 ir 19 konstatuojamųjų dalių, nustatydamas šiame reglamente numatytus susiejimo kriterijus, siekė nustatyti tinkamą pusiausvyrą tarp traukiamų atsakomybės asmenų ir žalą patyrusių asmenų. Todėl šio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje nustatytas susiejimo kriterijus turi būti aiškinamas atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus tikslus ir į srities, kurioje jis turi būti taikomas, požymius.

- 103 Atsižvelgiant į šiuos tikslus, siekiant nustatyti žalą sukėlusį įvykį tokiais atvejais, kai tas pats atsakovas kaltinamas skirtingose valstybėse narėse padarytais skirtingais pažeidimais, kuriuos apima „naudojimo“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 19 straipsnio 1 dalį, nereikia remtis kiekvienu tariamai padarytu pažeidimu, bet svarbu išsamiai įvertinti minėto atsakovo elgesį tam, kad būtų galima nustatyti vietą, kurioje įvyko ar grėsė įvykti dėl inkriminuojamo elgesio kilęs pradinis pažeidimas.
- 104 Toks aiškinimas būtų nagrinėjančiam teismui leidžia lengvai nustatyti taikytiną teisę, remiantis vienu susiejimo kriterijumi, susijusiu su vieta, kurioje įvyko ar grėsė įvykti pažeidimas, sudarytas iš kelių veiksmų, kuriais kaltinamas vienas atsakovas, laikantis šio sprendimo 102 punkte nurodytų tikslų. Šis aiškinimas taip pat leidžia užtikrinti teisės, taip nustatytos visoms šalims byloje, susijusiose su Sąjungos intelektinės nuosavybės teisių pažeidimais, nuspėjamumą.
- 105 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia tam tikrus klausimus, siekdamas nustatyti pagal Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalį taikytiną teisę tokiais aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėse byloje.
- 106 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo daroma pirmoji prielaida susijusi su situacija, kai ūkio subjektas kaltinamas tuo, jog be Bendrijos dizaino suteikiamų teisių savininko sutikimo siūlė pirkti prekes, kurios tariamai pažeidžia pastarojo teises, savo interneto svetainėje, kuri prieinama vartotojams kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje įsisteigęs pažeidėjas.
- 107 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad veiksmas, kai ūkio subjektas naudojasi elektronine komercija ir, pažeisdamas Bendrijos dizaino suteikiamas teises, siūlo pirkti savo interneto svetainėje, skirtoje vartotojams keliose valstybėse narėse, prekes, kurias galima pamatyti ekrane ir užsisakyti minėtoje svetainėje, yra pasiūlymas pirkti tokias prekes. Taigi pagal Reglamento Nr. 6/2002 19 straipsnio 1 dalį toks ūkio subjektas savo interneto svetainėje siūlo ir pateikia rinkai tariamai teises pažeidžiančias prekes, o tokie veiksmai patenka į „naudojimo“ sąvoką, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 108 Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad žalą sukėlus veiksnys yra ūkio subjekto elgesys, kai siūloma pirkti tariamai teises pažeidžiančias prekes, be kita ko, tiesiogiai siūlant pirkti jo paties interneto svetainėje. Todėl vieta, kurioje įvyko žalą sukėlus įvykis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalį, yra ta vieta, kur ūkio subjektas nusprendžia suaktyvinti pasiūlymą pirkti prekes internetu per jam priklausančią interneto svetainę.
- 109 Dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo daromos antrosios prielaidos, susijusios su klausimu dėl taikytinos teisės, kai ūkio subjektas leidžia trečiajai įmonei vežti į kitą valstybę narę nei ta, kurioje jis yra įsisteigęs, prekes, tariamai pažeidžiančias Bendrijos dizaino saugomas teises, svarbu pabrėžti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 103 punkte, siekiant nustatyti žalą sukėlusį įvykį, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalį, nereikia remtis kiekvienu atskiru pažeidimu, kuriuo kaltinamas atsakovas, o svarbu bendrai įvertinti minėto atsakovo elgesį tam, kad būtų galima nustatyti vietą, kurioje įvyko ar grėsė įvykti dėl inkriminuojamo elgesio kilęs pradinis pažeidimas.
- 110 Galiausiai, kiek tai susiję su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo klausimu dėl taikytinos teisės bendrininkavimo veiksams, reikia konstatuoti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nepaaiškino priežasčių, dėl kurių jis prašė išaiškinti Reglamento Nr. 864/2007 15 straipsnį ir kurios leistų Teisingumo Teismui naudingai atsakyti į šį klausimą, todėl pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsnį jis turi būti laikomas nepriimtinu.

- 111 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad sąvoka „šalis, kurioje buvo įvykdyti teisės pažeidžiantys veiksmai“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, reiškia šalį, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis. Siekiant nustatyti žalą sukėlusį įvykį tokiais atvejais, kai tas pats atsakovas kaltinamas skirtingose valstybėse narėse padarytais skirtingais pažeidimais, nereikia remtis kiekvienu tariamai padarytu pažeidimu, bet svarbu bendrai įvertinti minėto atsakovo elgesį, kad būtų galima nustatyti vietą, kurioje įvyko ar grėsė įvykti dėl inkriminuojamo elgesio kilęs pradinis pažeidimas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 112 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino, siejamas su 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 6 straipsnio 1 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad esant tokioms aplinkybėms, kokios nagrinėjamos pagrindinėse bylose, kai ieškinį dėl teisių pažeidimo nagrinėjančio Bendrijos dizainų teismo tarptautinė jurisdikcija pirmojo atsakovo atžvilgiu grindžiama Reglamento Nr. 6/2002 82 straipsnio 1 dalimi, o antrojo atsakovo, įsisteigusio kitoje valstybėje narėje, atžvilgiu – Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktu, siejama su Reglamento Nr. 6/2002 79 straipsnio 1 dalimi, nes šis antrasis atsakovas gamina ir pirmajam atsakovui tiekia prekes, kurias pastarasis parduoda, minėtas Bendrijos dizainų teismas ieškovo prašymu gali imtis Reglamento Nr. 6/2002 89 straipsnio 1 dalyje ir 88 straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių antrojo atsakovo atžvilgiu, kurios taip pat apima šio antrojo atsakovo veiksmus, nesusijusius su minėta tiekimo grandine, ir prireikus gali būti taikomos visoje Sąjungos teritorijoje.
2. Reglamento Nr. 6/2002 20 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad trečiasis asmuo, kuris be Bendrijos dizaino suteikiamų teisių savininko sutikimo naudoja, be kita ko, savo interneto svetainėje minėtą dizainą atitinkančių prekių vaizdus tuomet, kai teisėtai parduoda prekes, kurios naudotinos kaip konkrečių to dizaino suteikiamų teisių savininko prekių priedai, tuo siekdamas paaiškinti arba parodyti, jog parduotinos prekės naudojamos kartu su konkrečiomis minėtų dizaino suteikiamų teisių savininko prekėmis, atlieka atgaminimą „citavimo tikslais“, kaip tai suprantama pagal 20 straipsnio 1 dalies c punktą, ir toks veiksmas pagal šią nuostatą leidžiamas, tik jei laikomasi šioje nuostatoje nurodytų visų sąlygų, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas.
3. 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“) 8 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad sąvoka „šalis, kurioje buvo įvykdyti teisės pažeidžiantys veiksmai“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, reiškia šalį, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis. Siekiant nustatyti žalą sukėlusį įvykį tokiais atvejais, kai tas pats atsakovas kaltinamas skirtingose valstybėse narėse padarytais skirtingais pažeidimais, nereikia remtis kiekvienu tariamai padarytu pažeidimu, bet svarbu bendrai įvertinti minėto atsakovo elgesį, kad būtų galima nustatyti vietą, kurioje įvyko ar grėsė įvykti dėl inkriminuojamo elgesio kilęs pradinis pažeidimas.

Parašai.

